

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

Open handen

Pauline Calmez

Leeftijd
26 jaar

**Godsdienst/
levensovertuiging**
christelijk

Geboorteplaats
Ede

Woonplaats
Rotterdam

Actief als
directeur en oprichter stichting Netwerk
Nieuw Rotterdam

Politieke partij
CDA-lid sinds december 2019

Passies
mensen, culturen, mijn werk

Beste Hugo de Jonge,

Allereerst wil ik u hartelijk danken voor uw inzet voor ons mooie land! Het is fantastisch dat u zich namens het CDA met uw talenten en kennis wilt inzetten voor Nederland. Tegelijkertijd kan ik mij voorstellen dat dit een enorme opgave zal zijn voor u en daarom wil ik u ook heel veel succes wensen met deze taak.

Graag stel ik mij aan u voor. Mijn naam is Pauline Calmez, ik ben 26 jaar, ben getrouwd met Gibi en samen wonen we in het mooie Oud-Charlois in Rotterdam. Daarnaast ben ik oprichter en directeur van stichting Netwerk Nieuw Rotterdam en zet ik mij, samen met mijn team, dagelijks in om jongeren te activeren om eenzame en kwetsbare Rotterdammers te helpen.

Ik ben geboren en opgegroeid in Ede. Sinds ik 12 jaar oud ben doe ik actief vrijwilligerswerk: chocolademelk uitdelen op straat met Kerst, dove ouderen bezoeken, helpen met het organiseren van maaltijden voor daklozen, een maatje zijn voor een jonge vluchteling ... Dit alles heeft ervoor gezorgd dat ik als jong meisje ontdekte dat het mijn passie is om mij in te zetten voor kwetsbaren in onze samenleving. Tijdens mijn studie Maatschappelijk Werk en Dienstverlening ben ik uiteindelijk naar Rotterdam-Zuid verhuisd om mij in deze wijk voor anderen in te zetten. En daar ben ik nooit meer weggegaan!

In Rotterdam-Zuid heb ik veel schrijnende verhalen gehoord van mensen die eenzaam zijn, bij wie het leven tegenzit en bij wie verdriet de boventoon voert. De verhalen die zij met mij deelden waren niet alleen heftig, maar het waren ook levenslessen die inspireren en laten zien hoe sterk een mens kan zijn. Verhalen die eigenlijk veel vaker gehoord zouden moeten worden. Tegelijkertijd ontmoette ik veel jongeren, leeftijdsgenoten, met talenten en veel energie, die zelf eigenlijk ook geen plek hadden waar ze thuishoorden en écht gezien werden. Jongeren die zich niet bewust zijn van de mensen die in hun buurt wonen. Jongeren voor wie het woord 'vrijwilligerswerk' associaties als 'saai', 'gratis werken' en 'voor oude mensen' oproept. Ze vonden het onbegrijpelijk dat ik mijn (vrije) tijd inzet om anderen onbaatzuchtig te helpen. Dit alles verbaasde mij. Zo begon het toen ik 20 was in mijn hoofd te borrelen: 'Kan ik niet iets opzetten? Iets voor jongeren waar ze vrienden kunnen maken, hun

⋮ 'Zou u uw handen willen openhouden?
⋮ Juist voor de eenzamen en kwetsbaren
⋮ in onze samenleving.'

talenten kunnen ontdekken en zichzelf kunnen ontwikkelen? Maar waarbij ze zich tegelijkertijd ook kunnen inzetten voor eenzame en kwetsbare mensen in Rotterdam? Zodat ze leren dat ze van betekenis kunnen zijn, zoals ikzelf ook heb ontdekt?' Vanuit deze gedachten is in februari 2017 de stichting Netwerk Nieuw Rotterdam opgericht.

Netwerk Nieuw Rotterdam is een jongeren-vrijwilligersnetwerk. Wij vormen een club voor jongeren waar ze bij horen, gezien worden, vrienden maken én zichzelf ontwikkelen. Samen organiseren we diverse projecten en voeren we vrijwilligersacties uit. Van koken voor daklozen tot discodansen met ouderen, en van taalles geven aan een kind tot het opknappen van een tuintje. Dit alles doen wij om een pedagogische interventie te plegen onder Rotterdamse jongeren waardoor het vanzelfsprekend wordt om 'iets goeds te doen voor een ander'. In een tijd van drie jaar hebben we meer dan duizend jongeren geactiveerd, hebben we ruim tweeduizend Rotterdammers in groepsverband of individueel kunnen helpen, en hebben we ruim 250 projecten opgezet. Dit alles met een fantastisch team van vijf personen en een betrokken bestuur. Onze jongeren zijn afkomstig uit verschillende culturele en religieuze achtergronden, hebben diverse opleidingsniveaus en hebben geregeld ook zelf te maken met eenzaamheid of andere problematiek. De resultaten die wij met

elkaar in zo'n korte tijd behaald hebben, zorgen vaak voor verbaasde reacties van anderen, die niet begrijpen waarom het ons lukt om zoveel jongeren te activeren voor het doen van vrijwilligerswerk. Mij geeft het vooral veel hoop en enthousiasme, en het bevestigt dat het wel mogelijk is om mensen – oud, jong, wit, zwart, arm, rijk – met elkaar in verbinding te brengen.

Dit alles schrijf ik u omdat ik het volgende aan u zou willen meegeven als leider van ons CDA. We zijn met elkaar in onzekere tijden terechtgekomen. Nederland is in de afgelopen jaren meer en meer geïndividualiseerd. Zelfredzaamheid staat hoog in het vaandel en er wordt gestreefd naar zelfontplooiing en carrière. Er vindt echter een kanteling plaats. Het streven naar een onafhankelijke en zelfredzame positie zorgt ook voor neveneffecten, zoals eenzaamheid, armoede en polarisatie. Inmiddels wordt deze doorgeslagen situatie ook wel 'hyperindividualisme' genoemd. Nu we vanwege COVID-19 ook een economische crisis verwachten, is het een gemakkelijke reactie om 'onze handen te sluiten'. Daarmee bedoel ik: om ons eigen hachje te redden, aan onszelf te denken en te kiezen voor de weg van de minste weerstand. Terwijl deze reactie ervoor zal zorgen dat mensen die al kwetsbaar zijn, juist alleen maar kwetsbaarder worden. Dat eenzaamheid en polarisatie versterkt worden, en dat mensen in financieel moeilijke situaties er alleen maar verder op achteruit zullen gaan. Als we nu 'onze handen sluiten', zullen de gevolgen voor onze samenleving alleen maar groter zijn!

Samen-leving

Mijn vraag aan u is om daarom juist 'open handen' te hebben, en om deze uit te strekken naar minderheden in onze samenleving. Ik wil u vragen om te gaan staan voor degenen die onze hulp hard nodig hebben, ook als we hen misschien niet altijd begrijpen! Het hebben van 'open handen' zorgt voor verbondenheid, onderling respect, gelijkheid en het gevoel van veiligheid. Op die manier worden we weer echt een 'samen-leving'.

Deze houding doet mij denken aan Jezus, die ook altijd zijn handen openhield en uitstreekte naar anderen. Van arme vissers tot weduwen, en van kinderen tot nieuwkomers. Als christendemocratische partij die zich door het evangelie laat inspireren, hebben wij een fantastisch voorbeeld: iemand die ons heeft laten zien wat het betekent om je handen te openen. Jezus heeft zijn handen nooit gesloten, zelfs niet toen dit tot zijn eigen dood zou leiden. Jezus heeft zijn handen opengehouden, zelfs toen deze met spijkers werden doorboord. Uiteindelijk heeft deze houding ervoor gezorgd dat wij in verbondenheid kunnen leven met onze Maker, die het leven heeft gegeven aan

iedereen, ongeacht cultuur, religie of achtergrond. Mijn hoop voor Nederland is dat we in die verbondenheid ook met elkaar kunnen leven.

Zou u uw handen willen openhouden tijdens debatten, wanneer er belangrijke beslissingen genomen moeten worden of wanneer u het ontzettend druk heeft? Ik hoop dat u als lijsttrekker van onze partij steeds voor de verbondenheid zult kiezen. Dat u uw handen openhoudt. Juist ook voor de kwetsbaren en eenzamen. Want juist zij zijn het die onze open handen zo erg nodig hebben.

U kunt ervan op aan dat ik hier in Rotterdam aan de weg zal blijven timmeren. Ik zal mij blijven inzetten om de jonge generaties te inspireren en activeren om ook hun steentje bij te dragen. Mocht u hier verder over in gesprek willen, dan drink ik graag een kop koffie met u.

Een vriendelijke groet,
Pauline Calmez-Budding

